

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Děkuji Vám a Vážím si Vašeho zájmu o informace, které nejsou příjemné ke čtení. První článek, který Vám předkládáme: „O zapomenutém pronásledování křesťanů ve světě“, ukazuje, že nejen naše veřejnost je málo informovaná. Na konferenci o bezpečnosti pořádané Evropskou unií v Budapešti v roce 2011 musel sociolog Massimo Introvigne trpělivě vyvracet námitky oponentů, kteří zpochybňovali jeho údaj o 100 000 křesťanech zabitých pro víru ve světě každý rok. Nejinak tomu bylo i v roce loňském. Obětí bylo 105 000, tedy každých pět minut jeden zabítý křesťan. Na Blízkém východě a v severní Africe křesťané čelí stále většímu útlačení, výhrůžkám a pronásledování.

Křesťané v západním světě si zvykli, že smějí svou víru vyznávat bez omezení. Berou to jako samozřejmost. Celoplošná média o pronásledování křesťanů informují okrajově nebo vůbec, a ti, kdo si nevyhledávají zprávy na speciálních informačních serverech (www.csi-cr.cz) nebo např. na ČR 6, jsou zahlceni zprávami o předvánočních nákupech typu: Rihanna (populární zpěvačka) si k vánocům pořídila nový dům a tetování na zadku.

Multikulturalisty je nám podsouváno, že všechna náboženství jsou si rovna a mají takřka stejnou hodnotu. Chtějí tím říct, že rozdílnost ideálních vzorů těchto náboženství (např. Krista a Mohameda) a rozdílnost poselství evangelia a např. Koránu nemají vliv na chování a cíle jejich vyznavačů. Hned v prvním článku Zpravodaje říká Vittorio Messori - Nikdo, kdo utiskuje nebo zabíjí, k tomu žádnou pobídku či schválení nikdy nenajde v evangeliu. A protože ale ideje mají své následky a zvláště ideje stojící v základech náboženství, nelze se divit, že zvláště poslední, medinská, část Koránu podlamuje přirozenou lidskou touhu muslimů po míru. Dnes a denně vidíme, že rozdíl mezi ideálními vzory obou náboženství má své následky. Na jedné straně je Ježíš Kristus, který z lidského hlediska svůj život prohrál, aby paradoxně zvítězil nad smrtí a ukázal nám tím Boží království, které není z tohoto světa. A na druhé straně Mohamed, který se rozhodl dobýt tento svět násilím, a také tak značnou část svého života činil. Těžko najdeme opačnější vzor. Islamisté mají pro své světovládné cíle ideovou oporu jak v učení Koránu, tak v životě proroka Mohameda. A tak nábožensky a ideologicky motivované násilí destabilizuje celý region Blízkého a Středního východu. V roce 2012 tam křesťanů opět ubylo, a nic nenasvědčuje tomu, že by se letos měla jejich situace zlepšit. Egypt opustilo po revoluci arabského „jara“ 200 000 křesťanů. V Nigérii o Vánocích opět útočila islamistická sekta Boko Haram, a zabila desítky křesťanů. Násilnosti proti křesťanům zesílily v Libyi, v Somálsku a v Jižním Súdánu. V Íránu byl o Vánocích opět zatčen evangelický pastor Jusef Nadarchání, který byl po třech letech věznění teprve nedávno propuštěn a o vlasek unikl trestu smrti za to, že se odmítl vzdát své víry. Jedinou zemí, ve které křesťané potíží nečelí, je Izrael, kde se jejich počet od roku 1948 skoro zpětinasobil. Proto vyhlásilo ustředí CSI ve Švýcarsku rok 2013 rokem kampaně **„Stop genocidě. Ano náboženské svobodě a vzájemné účtě na Blízkém východě“**. Rok 2013 bude ve znamení naší solidarity s utlačovanými a pronásledovanými náboženskými menšinami na Blízkém východě.

Opět Vám všem, kteří pomáháte pronásledovaným křesťanům modlitbou, odesláním protestního lístku a nebo peněžitým darem, velice děkuji. Děkuji, že nejste lhostejní a unavení z hrůz, které se dějí, zatím co my žijeme v nadbytku a míru. Také si prosím všimněte potvrzení o Vašich darech, která máte přiložená k tomuto Zpravodaji. Přeji Vám požehnaný rok 2013!

Ing. Monika Kahancová

O zapomenutém pronásledování křesťanů ve světě

Vittorio Messori

Nedůvěra, ne-li odmítnutí následovalo, když v roce 2011 sociolog Massimo Introvigne na jednom mezinárodním sympoziu v Budapešti, pořádaném Evropskou unií, připomněl, že každý rok je na světě průměrně 100 tisíc křesťanů různého vyznání zabito pro svoji víru. Introvigne tehdy mluvil jako italský zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, ale také jako jeden z nejrenomovanějších odborníků, zakladatel a ředitel Studijního centra pro nová náboženství (Cesnur) a autor mnoha vědeckých studií.

Těm, kteří jej popírali, Introvigne odpovídal se svojí obvyklou akademickou precizností poukazem na nezpochybnitelné zdroje, že jím uvedené číslo je skutečně nepřesné. Z opatrnosti totiž turínský badatel snížil počet obětí, kterých je podle některých sociologických ústavů ve skutečnosti více. Závěrem své odpovědi na námitky těch, kteří tato čísla popírali, poznamenal: „Odmítavé reakce prozrazují něco důležitého. Problém pronásledovaných křesťanů je natolik podceňován, že jsou-li citována čísla v celé své hrůze, zdají se mnohým Evropanům a Američanům neuvěřitelná.“

Před pár dny u příležitosti svatého Štěpána, prvomučedníka, tedy prvního křesťanského mučedníka, ukamenovaného

Jeruzalémskými židy, protože hlásal Ježíšovo zmrtvýchvstání, připomněl Introvigne na mikrofony Vatikánského rozhlasu data, která se týkají roku 2012, který dnes končí: 105 tisíc zabitých křesťanů, jeden každých pět minut. Podle těch nejvěrohodnějších studií strádá z důvodů své náboženské příslušnosti 10% ze dvou miliard křesťanů, tedy 200 milionů lidí, skoro všichni z Afriky a Asie. Z toho plyne, řekl dále Introvigne, který je dnes vedoucím Observatoria pro náboženskou svobodu při italském ministerstvu zahraničí, že „pronásledování křesťanů je dnes největší krizovou situací v oblasti protinábožensky motivovaného násilí a diskriminace. Není jiného náboženského vyznání, které by bylo srovnatelně pronásledováno, někdy i pokusem o masovou genocidu jeho stoupenců.“

V Evropě a Americe je nadále vyčítána věřícím, zvláště katolíkům, vzdálená minulost inkvizice, intolerance, křížových výprav a cenzury, ale - odhlédneme-li od nehistorické povahy mnoha zmíněných výčitek, panuje tu zdráhání uvěřit tomu, že dnes právě víra v evangelium představuje riziko, které je až příliš často smrtelné. Papež je dnes prakticky jediný, kdo poukazuje na chybějící náboženskou svobodu a brání nejenom křesťany, ale i příslušníky jiných náboženství. „Tato svoboda, řekl nedávno Benedikt XVI. ve slépějích svého předchůdce, „se zajisté netýká jenom křesťanů, ale každého člověka; je to právo, které je třeba uznat jako přirozeně dané bez ohledu na konkrétní náboženskou příslušnost“. Papež připomněl, že mnohé země, zvláště muslimské, se brání před obviněními tím, že uznávají svobodu kultu. Avšak pravá svoboda, replikuje Benedikt XVI., nespočívá v povolení, které je křesťanům dáno ke slavení liturgie v jejich kostelech (což je v Saudské Arábii také zakázáno), když je přitom zároveň přísně zakázáno projevovat víru veřejně. Není to žádná svoboda, když vystavení kříže na střeše kostela nebo na řetízku na krku

způsobí často osobní napadení i uvěznění. Určitě není svoboda, když jsou odsuzováni k smrti ti, kdo si na rozdíl od státního náboženství zvolili přijmout křesť.

Dnes existují tři hlavní „oblasti“ persekuce. Tam, kde dosud vládne komunismus nebo to, co z něho zbylo: v Číně, kde se zmítá stěží tolerovaná „vlastenecká“ církev, vytvořená a střežená režimem, který dokonce jmenuje biskupy; v Severní Koreji, která je „pro křesťany pravděpodobně tím nejnebezpečnějším místem na zemi“ a na Kubě, kde zanikající Castrův režim střídá toleranci s intolerancí. Potom jsou zde etnické nacionalismy, občasné razie a periodické exploze násilí v prostředí těch, kteří jsou podle západní „rudé mytologie“ oázami tolerance a vlídnosti, totiž hinduistů a buddhistů. A nakonec je tu islámský oceán, který obklopuje tropy, kde i řídké zóny relativního klidu a skoro rovnosti pro křesťany byly zrušeny obrodou extremismu, který nezřídka s pomocí Evropy a USA, zvláště na Blízkém východě

a v severní Africe, svrhnul vlády a kultury, jež se pokoušely praktikovat mírumilovný a vlídný výklad Koránu. Další zónou krvavého pronásledování je Afrika, kde jsou nestálé a impotentní vlády často strhovány chaosem neustálých konfliktů mezi kmeny a etniky a kde se lov na křesťany stává preferovanou zábavou band fanatických učedníků místních čarodějů.

Jaké by bylo řešení? Značně obtížné, ba stěží formulovatelné vzhledem k rozsahu, hloubce a zároveň odlišnosti toho, co ponouká k násilnostem a vraždění těch, kteří věří v evangelium. Stojí však za zmínku, že křesťané jsou už více než dvě století na straně pronásledovaných, nikoli pronásledovatelů. A je třeba také s nezbytnou skromností a v pravdě říci, že při vši tragičnosti jde o znamení duchovní ušlechtilosti. Nikdo, kdo utiskuje nebo zabíjí, k tomu žádnou pobídku či schválení nikdy nenajde v evangeliu.

*Z deníku Corriere della Sera, 28. prosince 2012
přeložil Milan Glaser*

Jižní Súdán - Svoboda otrokům

Zástupci CSI již více než stokrát vycestovali do Súdánu a vykoupili dosud více než 100 000 otroků. Každý z nich má svůj vlastní, často velmi krutým příběh. **Vedoucí projektu Gunnar Wiebalck představuje šest příkladů.**

Řidič pracuje s volantem, Toyota se kymácí, motor řve, bláto cáká na všechny strany. Jsem opravdu otřesen. 120 km přes drsné příhraničí jižního Súdánu, po silnicích, které si většinou tento název nezaslouží. To jsme viděli už více než stokrát, někdy při teplotách překračujících 40 stupňů. Kolik otroků bude čekat dnes? „203“, říká Akuei. Čísla, čísla, čísla... Ale pak jsme k nim přijeli. Sedí tiše a bez hnutí, někteří zírají do prázdna, jiní skrývají tváře ve svých rukou. Duhové modré mouchy poletují kolem, do toho monotónní bzučení cvrčků ve vysoké trávě. **Němé zoufalství**

„Vrátili jsme se, protože Bůh vás miluje a nezapomněl na vás,“ říká pracovník CSI Dr.

John Eibner. Lidé se krčí na zemi, sotva se odvažují vzhlednout, hrůzy posledních let potlačily všechny přirozené reakce. Nehybná, mladá Akuc Garang Deng sedí mezi ostatními bývalými otroky. Mladá žena má v obličeji výraz strachu a tichého zoufalství. Později, v průběhu rozhovoru jsme se dozvěděli, že Akuc prošla peklem. 16 letá mladá žena byla svými arabskými majiteli násilně islamizována, obřezána a znásilněna.

Akuc Garang Deng

Kastrovaný

Jeluel Lual Jeluel naznačuje, že byli v zasetí kastrování. Ošetřující lékař CSI Dr. Luka Deng to bohužel musí po zběžné prohlídce potvrdit.

Nucená islamizace

Jiný muž, s neposkvrněným bílým turbanem na hlavě, recitoval z Koránu. Adal Ngor Kiir byl islamizován ve vězení a musel poslušně navštěvovat koránskou školu. Jeho majitel mu dal arabské jméno Abdallah Mahadi. Ngor se musel dívat, jak byli čtyři otroci popraveni za pokus o útěk.

26letá Agot Makuai Dhel zpívá chvalozpěv. Pamatuje si jej ještě z doby, než byla odvečena a zotročena z katolické církve v Yargot, kde ji také kněz pokřtil na Elizabeth.

Hozena do ohně

Alim Ajiing Mawien byla vhozena do ohně, ruce jsou jako rozpuštěné

Dvacetiletá Alim Ajiing Mawien byla násilně islamizována. Majitel a jeho syn a kluci arabských sousedů ji pravidelně sexuálně zneužívali. Jednoho dne hodil majitel mladou ženu do ohně, protože mu nechutnalo jídlo, které mu uvařila. Ruce a paže Alimy

jsou silně zjizvené a znetvořené. Nikdy nebyla u lékaře, ale byla svědkyní toho, že jiní dopadli hůř: Arabové jim podřezali hrdlo.

„Otec“ jej postřelil

Chlapec Garang Aguot Tong se narodil v otroctví. Jeho matka ho vzala jako malého na plantáž majitele, aby ho mohla krmít. Mohammed Abdallah překvapil Garangovu matku, jak místo práce krmí dítě. Vytáhl pistoli a vystřelil na ženu. Místo ženy trefil malého Garanga do levé nohy a roztříštil v ní kosti. Nebyl ani obvaz na ovázání rány. Jeho zlomené kosti srostly nakřivo. Tentýž muž, který chlapci způsobil tolik utrpení, požadoval od něj, aby mu říkal „otec“. Později byl, jako dítě vykoupěn. Garang byl po propuštění bez příbuzných, bez přátel, bez domova. Předali jsme ho jednomu z našich súdánských spolupracovníků.

Téměř vyhaslé oči opět září

Na konci dne Akuc Garang Deng (obr. na titulní straně) získala jídlo jako každý jiný. Vedle ní je CSI startovací balík se vším, co je potřeba v této části světa pro nový začátek. Na laně, které pevně drží, táhne živou kozu. Námi přidělovaná zvířata jsou očkovaná a zdravá. A všechny jsou samice kozy, je tak postaráno o potomstvo a dokonce i o

trochu mléka. Oči Akuc, které byly ráno tak smutné, už zase září.

Gunnar Wiebalck

Vánoční radost v buši

Utrpení a těžká minulost poznamenaly tvář a vzhled Abuk Wol (40 let). Ale po jejím osvobození v srpnu ustoupil strach a nedůvěra - a konečně se změnila a překypuje radostí.

Abuk bylo 22 let, když byla její vesnice napadena a ona unesena do otroctví. V následujících letech trpěli bezbranní otroci násilí. Bití a sexuální zneužívání byly běžné.

Museli sledovat, jak byli trestáni a popraveni další otroci. Tyto obrazy v ní zanechaly nesmazatelný dojem. Věděla, že by bylo marné vzdorovat.

Dnes, po 18 letech otroctví, jsou Abuk a její dítě konečně volní. Stejně jako všichni otroci osvobození CSI získala okamžitý startovací balík, dávku prosa a kozu. Ale tisíce Jihosúdanců jsou stále ještě zotročeny v Severním Súdánu. Také ty CSI přivede ke svobodě. Vážení dárci. Děkujeme vám - s vaší podporou můžeme pomoci dalším potřebným a pronásledovaným.

Návštěva salesiánů z provincie Dimapur

20. listopadu 2012 jsme se setkali u salesiánů v Praze Kobylisích s otcem Samuelem Elow a otcem P.X. Francisem z Imphalu, kteří se zastavili v Praze na cestě po Evropě.

Za CSI ČR se setkání zúčastnili Ing. Monika Kahancová - výkonná ředitelka CSI ČR a Ing. František Kopečný - prezident CSI ČR. Indy doprovázel v ČR Cyril Vojtěšek, dobrovolník, který je zná ze svého působení v Indii.

Po vzájemném seznámení a představení, jsme vysvětlili poslání organizace Christian Solidarity International.

Byli jsme podrobně informováni o využití peněz zaslanými našimi dárci. Salesiáni mají přehled o každé vydané rupii. Předávají peníze na podporu nejchudších dětí a sirotků ředitelům škol a podporovaných institucí, zpětně pak obdrží seznamy podporovaných žáků a akcí. Podobně jako otec Med se zaměřují především na vzdělávání děvčat, která jsou nadále indickou společností často přehlížena. Znovu jsme se mohli přesvědčit,

jak bohatá a rozsáhlá je jejich činnost (předali nám sešitek Services for the Young at Risk).

Seznámili jsme indické hosty s počtem našich dárců i s výší darů a požádali je

o podrobnější informace pro naše dárcce. Dárce informujeme ve Zpravodaji a na www.csi-cr.cz

Bylo dohodnuto, že vyzveme naše dárcce, aby dary určené speciálně pro Indii, označovali „Pro Indii“. V Indii podporujeme vzdělávání nejchudších dětí, zvláště děvčat. V mnoha spolkových státech jsou nyní křesťané pronásledováni militantními hinduisty. V provincii Dimapur se to týká státu Arunachal Pradesh. Podpora křesťanských misíí tedy zvyšuje celkovou bezpečnost. Otcové nám přislíbili zlepšení informovanosti, aby naši dárci věděli, co dokáží jejich peníze.

Navzájem jsme si odpověděli na otázky a po společné modlitbě se rozloučili.

Závěrem bychom chtěli poděkovat Cyrilovi za pomoc při komunikaci a organizaci návštěvy z Indie. Otcové měli besedy v Praze Stodůlkách a Jihlavě.

Otec Francis píše, jak prožil letošní vánoce:

Milý Pane Františku,
zdravím z Don Bosco Imphal.

Stále mám v čerstvé paměti jednání v Praze. Děkuji za vaši prezentaci naší práce. Přeji Vám požehnané vánoce a jasný nový rok.

Právě jsem se vrátil z mého vánočního turné do dvou vesnic. Byl jsem rád, že jsem mohl nabídnout Pánu Ježíši můj vlastní malý vánoční dárek. Vzhledem

p. Jan Med SDB – 13. 4. 1916 – 25. 1. 2011

k občanskému střetu dvou kmenů byly silnice zablokovány a nemohli jsme jet motorovými vozidly do vesnic na vánoční mši.

Ale řekl jsem, že pojedu na kole. Nějací lidé zablokovali cestu a nechtěli mne pustit. Když jsem jim ale řekl, že jsem kněz z Don Bosco a že jedu do vesnice vzdálené 25 kilometrů sloužit vánoční mši, umožnili mi pokračovat v cestě.

Několik vozidel bylo cestou napadeno, protože nerespektovaly blokádu a cesta byla posypána skleněnými střepy. Po 10 km jízdy mělo moje kolo proražené obě pneumatiky. Ujalo se mne několik lidí a dovedli mne do 3km vzdálené vesnice. Tam mi místní katolíci sehnali druhé kolo. Bylo velmi malé, a proto jsem si sedl na zavazadla na stojanu za sedadlem tak, abych byl schopen jet. S tímto kolem a balíčky otce Jaroslava a pana Tomase uvázanými na zádech jsem šlapal dalších 15 kilometrů. Po dvou a půl hodině jízdy jsem se dostal do vesnice Thayong. Lidé byli překvapení a šťastní, že se kněz dostavil k oslavě Vánoc. Slavili jsme v obci půlnocní mši v 10 hodin a 25. 12. ranní mši. Pokřtili jsme šesti dětí a podali první

svatě přijímání 23 dětem. Po ranní mši jsem pokračoval na kole do jiné vesnice, kde mi kolo opravili. Také tam jsme slavili mši. Vrátil jsem se zpět domů do Don Bosco Imphal ve 4 hodiny.

Někteří lidé mi vytkli, že jsem nebyl opatrný. Ale moje myšlenky se ubíraly touto cestou: Co by se stalo, kdyby si Ježíš řekl, že musí být opatrný, když se stal člověkem a přišel na tuto zem? Uvědomil jsem si, že Ježíš na sebe vzal tolik potíží, když přišel na tuto zem a narodil se v Betlémě. Také já mohu přispět tím, že překonám potíže. Pro mě to byly jedny z mých nejšťastnějších vánočních. Byl jsem schopen se zachovat jako inteligentní skaut a nadšený kněz. Pochválen buď Bůh.

Veselé vánoce vám a dobrota Ježíše ať vás doprovází po všechny dny nového roku 2013.

Otec Francis, Imphal

Egypt - Společnost je stále více netolerantní

Muslimští bratři ospravedlnili svou autoritářskou vládu tím, že vyhráli volby Dr. Mariz Tados

Ze sloganů revoluce - Důstojnost, svoboda, spravedlnost v moderním Egyptě - nyní mnoho nezbylo. Dr. Tados vysvětluje v sídle CSI v Curychu egyptské události a nynější situaci náboženských menšin za islamistické vlády.

Připomeňme si obrazy z náměstí Tahrír před téměř dvěma roky: Více než milion lidí v ulicích volající po odchodu Mubaraka. Revoluce spojila všechny sociální skupiny. Mezi demonstranty byly babičky i těhotné ženy. 18 dnů národní jednoty. Náboženské výzvy nebo vlajky nebyly vidět téměř žádné.

Instrumentalizace náboženství

Ani ne o dva roky později se vrací velké demonstrace, tentokrát proti Mursímu. Stejně jako Mubarak, také on se spoléhá na

násilí. Již bylo několik lidí zabito, stovky byly zatčeny. Pokud by zmobilizovalo Muslimské bratrstvo a salafisté své následovníky, mohla by ve skutečnosti vypuknout občanská válka. „Muslimské bratrstvo ospravedlnilo svou autoritářskou vládu tím, že byli zvoleni lidmi,“ řekl Tados. „Využívají náboženství a

Egyptští islamisté

dělají, jako by se jednalo o přežití islámu. Těm, kteří je nepodporují, vyhrožují peklem.“

Křesťané stále diskreditováni

Po revoluci silně vzrostlo ohrožení křesťanů. Z některých vesnic, byli i vyhnáni, například z Dahšúru. Statisíce křesťanů již z Egypta uprchlo. „Společnost je stále více netolerantní,“ řekl Tadros a citoval řadu příkladů: Některé vesnice byly „vyčištěny“ od křesťanů. Tento termín nebyl za vlády Mubaraka nikdy slyšet. Křesťané jsou obviňováni z údajného ocerňování islámu a následně jsou uvězněni. Křesťané jsou napadáni kaž-

dý den, tupeni a odsouvání na okraj společnosti. Normální každodenní občanské konflikty jsou nábožensky zneužívány – např. pokud dojde na trhu k obchodnímu sporu mezi křesťanem a muslimem, je zde náhle náboženský konflikt křesťana a muslima.

Islamisté podněcují prosté vesničany, že pokud nezasáhnou, křesťanství se rozšíří výstavbou a rekonstrukcí kostelů na úkor islámu.

Mariz Tadros pracoval deset let jako novinář v Káhiře. Ví, co znamená žít pod vládou Mubaraka. Nyní ale slyší od mnohých, že zažívají horší dny než za Mubaraka.

Egypt: „mizení koptských dívek je ostudou naší společnosti“

Po absolvování studia, koptská křesťanka Nadia Ghaly 1974 uprchla z Egypta do Austrálie. Hovoří veřejně o tabuizovaném jevu mizení mladých Koptek. Nadia Ghaly je spoluautorkou zprávy CSI.

Nadia Ghaly

Jste spoluautorkou zprávy CSI, „Mizení, nucené sňatky a nucené konverze mladých koptských křesťanek“.

Někteří říkají, že jsou to příběhy Romea a Julie.

Vůbec ne! Občas se stane, že mladá koptská žena si dobrovolně vezme muslima, ale to není pravidlem. Slyšela jsem ty velmi špatné příběhy znovu a znovu, také od uprchlých, kterým se útěk podařil. Některé z nich jsou vlákány do vztahů, jiné jsou uneseny, znásilněny a pak nuceny provdat se a konvertovat k islámu. Často jsou zcela izolovány od okolního světa a nesmí opustit dům únosce.

Kdy jste se poprvé dozvěděla, že Koptky mizí?

Slyšela jsem to už jako teenager, ale to tehdy ještě nebyl velký problém. V 70. letech zmizela moje sestřenice. Byla velmi krásná, byla již zasnoubená a pomáhala jako učitelka v nedělní škole. Domnívám se, že byla znásilněna a proto se vdala. Rodiče se styděli natolik, že tvrdili, že jejich dcera zemřela. Pouze nejbližší příbuzní znali pravdu.

Bylo zmizení vaší sestřenice něco jako „klíčový moment“, který z Vás udělal aktivistku za lidská práva?

Ne, můj klíčový okamžik přišel později. V roce 1992 jsem slyšela o masakru Koptů, jen dvě hodiny jízdy od mého rodného města. 13 křesťanů zemřelo. To mě tak rozhořčilo a dojalo, že jsem začala bojovat za práva Koptů. I nyní informuji veřejnost především o osudech zmizelých Koptek.

V Lausanne označujete tyto případy dokonce jako „velmi dobře organizovanou trestnou činnost s cílem odstranit Kopty z tohoto světa“.

Ano, je v tom opravdu systém. Právník nám řekl o muslimovi, který si vzal pět Koptek a všechny přinutil konvertovat k islámu! Za nucenými manželstvími a nucenými konverzemi je myšlenka ničit koptské matky a zvýšit počet muslimů. Cílem islamistické strany je zbavit Egypt zcela Koptů

Amany Awad (18) Mervat Wasef (18) Yasmin Fatin (21) Eva Tomma (26) maliti (45)

Nevin Sa'ad Mariana Irena Theresa Meriam Mary
Bishay (20) Nader (17) Fenouz (18) Ghattas (20) Attif (19) Farouk (16)

Rita Nadia Zara Sobhi Reham Zakia Theresa
Misien (19) Silem (18) Waheb (20) Emad (18) Adel (18) Awadd (18)

Waffa Thersa Mervat Alham Christine Noura
Mazyain (17) Bibawi (17) Zakaria (16) Samir (18) Mahar (14) Gabra (18)

Amany Magada Marwa Laila Ranya Louise
Fawzy (21) Awadd (26) Adly (22) Thebit (23) Fawaz (28) Fahim (29)

Unesené, islamizované, donucené k sňatku

Kdo brání zmizení Koptek?

Bohužel, nic moc se nedá udělat na místě. Toto téma je velmi delikátní. Koptské pravoslavné církvi chybí zatím přijatelný způsob řešení návratu Koptek, kterým se podařilo uniknout. Musí být rehabilitovány, ale často jsou ještě trestány. Ale je tu jiskřička naděje. Zatímco koptští kněží se neodvážejí na veřejnosti obvykle komentovat zmizení mladých Koptek, nový koptský ortodoxní papež Tawadros II. brzy po nástupu do funkce v listopadu 2012 prohlásil:

Obžaloba výběrové spravedlnosti západních křesťanů

Paříž. Pronásledování ze strany islámské komunity, rozpaky a lhostejnost ze strany křesťanů, tak definuje situaci muslimů, kteří našli cestu ke Kristu Mohammed Christophe Bilek, konvertita narozený v Alžírsku a žijící

„Žádáme o navrácení dívek, protože jejich zmizení je ostuda naší společnosti a je poškozena pověst Egypta v zahraničí.“

Co můžeme udělat my na Západě?

Musíme informovat širokou veřejnost a vyvíjet mezinárodní tlak. Egyptská vláda by měla prošetřit tyto případy důsledně a potrestat pachatele.

Nadia Ghaly

Koptská aktivistka za lidská práva Nadia Ghaly (* 1954) vyrůstala v konzervativním jižním Egyptě, studovala zemědělskou vědu. Od počátku 70. let, cítila rostoucí vliv islamistů. Vzhledem k tomu, že byla studentka a přitom politicky aktivní žena a křesťanka, byla ohrožena, takže uprchla v roce 1974 do Austrálie, kde už žil její bratr. Tam Nadia Ghaly nyní pracuje jako univerzitní knihovnice a také se angažuje politicky jako aktivistka za lidská práva. Přednášela v polovině listopadu na dni otevřených dveří v CSI.

CSI podává pravidelně zprávy o koptských křesťanech. Ve Spojených státech se velmi angažuje americký expert Michele Clark s vysokou funkcí v OBSE pro koordinaci boje proti obchodování s lidmi.

„Pokud vás svět nenávidí, vězte, že mě nenáviděl už před vámi.“ Jan 15,18

ve Francii. V listu zaslaném agentuře Asia-News obviňuje z pokrytectví Evropu, která místo aby zaručovala svobodu svědomí, hájí pouze svobodu muslimů vyznávat jejich víru. „Muslimové, kteří se chtějí stát křesťany

jsou jako děti, které se mají narodit a kterým se upírá právo na existenci," popisuje svou životní zkušenost. Konvertiti z islámu se musejí ve strachu z násilí a represe ze strany rodiny nebo komunity skrývat i v Evropě. Budte konsekventní a důvěryhodní alespoň tady, v Evropě, kde se sami dožadujete svých práv, přiznejte stejná práva také svým bratrům, kteří zvolili jinou cestu – apeluje Mohammed Christophe Bilek na evropské muslimy. Daleko tvrdší apel však adresuje svým nynějším spolubratřím, křesťanům. Jako mluvčí zapomínaných komunit žijících uprostřed islámského světa vybízí: modlete se za ně a nezapomínejte. Stačí však připomenout zákony o apostazi, zaváděné spolu se šaríj v zemích jako je Saúdská Arábie nebo Súdán, aby bylo zřejmé, že je nutné postavit se na jejich obranu radikálněji v evangelijním duchu, v duchu spravedlnosti, pravdy, lásky a bratrství.

Mohammed Christophe Bilek cituje hořkou obžalobu laxnosti dnešních křesťanů, kterou

slyšel od jednoho nedávno pokřtěného Alžířana: „Muslimové mi znepřijemňují život, protože se míchají do mého vnitřního života, který patří jen Bohu, ale ti kdo mě vraždí jsou ti moji bratři křesťané, kteří nezávazně rozprávějí s muslimy a nehnu ani prstem, aby mi pomohli. Mají nás snad za lháře? Jsme pro ně falešní bratři nebo bratři druhé kategorie?“

Můj alžírský přítel má pravdu, pokračuje Bilek. „Jak věřit upřímnosti těchto křesťanů, ať už přesvědčených či ne, tady ve Francii a v Evropě, kteří mají ústa plná „islamofobie“, „stigmatizace muslimů“, ale mlčí k utrpení a pronásledování křesťanů, kterým se brání v životě z víry jak v jejich rodné zemi, tak v zemi jejich exilu? Není snad toto projev diskriminace nebo dokonce segregace mezi nimi a námi? Cítí se být spravedliví, avšak upozorňují pouze na ně k t e r e nespravedlnosti,“ píše vedoucí portálu Notre Dame de Kabylie pro islámsko-muslimský dialog v článku pro agenturu AsiaNews.

Severní Korea - kdy se situace konečně zlepší?

KLDR je poslední stát světa stalinského ražení. Zatímco obyvatelstvo hladoví, režim udržuje armádu s 1,2 miliony vojáků! Asi 200 000 lidí trpí v nepředstavitelných podmínkách v koncentračních táborech, mezi nimi je mnoho křesťanů.

Když se 17. prosince 2011, Kim Čong Un, jako představitel třetí generace dynastie Kimů, dostal k moci, klíčily slabé naděje na změnu. - koneckonců, část svého vzdělání získal pravděpodobně ve Švýcarsku.

Kim Čong Un hladu netrpí

Kim Čong Un byl jako dítě dva a půl roku inkognito žákem ve švýcarské škole Steinhölzli v Love Field nedaleko Bernu. Švýcarský deník Le Matin Dimanche o tom přinesl v dubnu 2012 věrohodné důkazy. Přes jeho západní vzdělání pokračuje mladý diktátor 24 milionového státu v totalitních praktikách svého otce.

24 milionů uvězněných

Severní Korea je největší střežený stát na světě. Populace je uvězněna ve své vlastní zemi. Všechna základní lidská práva jsou porušována. Zatímco miliony obyvatel jsou chronicky podvyživeny, má malá země 1,2 milionovou armádu, jednu z největších armád na světě. Asi 200 000 lidí z politických nebo náboženských důvodů žijí v pracovních táborech, kde jsou nuceni dělat tvrdou práci – hladoví a bití. Dokonce i ženy a děti jsou hrozně mučeny. Mnoho z nich nepřežije otřesné podmínky ve věznicích. Alespoň 20 000 odsouzených mají být křesťané. Jsou týráni, podle zpráv přeživších, zvláště brutálně.

hledání potravin i na skládkách

Kult osobnosti nahrazuje náboženství

Severní Korea vytvořila svůj vlastní druh náboženství, jehož základem je soběstačnost země a kult osobnosti děda a otce současného vládnoucího diktátora. Celá populace je nucena vzdávat hold jejich velkým sochám. Obří budovy mají v jednotlivci budít pocit malosti a bezmocnosti proti státu. V celé zemi pracují statisíce školících center, která vštěpují populaci tuto ideologii.

Kromě tohoto pseudo-náboženství nejsou tolerována žádná jiná náboženství. V hlavním městě Severní Koreje, Pchjongjangu jsou udržovány čtyři kostely, dva protestantské, jeden katolický a jeden rusko- pravoslavný.

Tyto kostely mají vzbudit dojem, že křesťanské aktivity jsou oficiálně povoleny. Ale i zde má všemocný režim vše pod kontrolou: Domorodí návštěvníci jsou registrováni. Kancionály a náboženská literatura jsou důkladně testovány a upraveny dle státní ideologie.

Mimo hlavní město, není však vidět žádný kostel. Kdo se tam ke křesťanství hlásí, musí tak učinit v tajnosti, doma nebo dokonce v jeskyních. Ty křesťany, které odhalí bezpečnostní síly, čeká několik let v pracovním táboře a mnohé i trest smrti.

potěmkinský kostel v Pchongjangu

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

21 Kč

Kim Jong Un
Chairman
Chosun Communist Party
Kumsoosan, Miam-dong
Daesung district
Pyongyang
KLDR

Běda uprchlíkům!

Znova a znova se severokorejští občané snaží opustit obrovské severokorejské vězení, ačkoli čelí hrozbě smrti. Pokud se útěk podaří, často skončí v Číně. Severokorejští uprchlíci, kteří jsou zadrženi čínskými orgány, jsou navraceni do KLDK, kde jsou vězněni a mučeni. Severokorejský režim po uprchlících v Číně pátrá. Zpravodajští agenti KLDK infiltrovali křesťany. Naštěstí působí v korejském příhraničí i tajné organizace čínských křesťanů, které uprchlíky rychle a skrytě dopravují dál od hranice a pomáhají jim dostat se z Číny za hranice.

Hlad a porušování lidských práv a zvláště náboženské svobody v KLDK trvá, očekávané propuštění vězňů z krutých koncentračních táborů nepřichází. Požadujte proto, prosím, na přiloženém protestním lístku dodržování lidských práv v zemi.

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi**

Sochy severokorejských vůdců v Pchjongjangu

Dear Mr. Chairman,

According to credible reports in Swiss newspapers, you have partly been educated in Switzerland and got to know life here. It is very saddening for us to hear that your country's citizens are being denied the most fundamental human rights and freedoms. We especially suffer with all those who are being held in labor camps under the most inhuman conditions for merely adhering to their faith. Credible sources report that, of some 200,000 prisoners of conscience, some 20,000 to 30,000 are Christians.

In the meantime, a year has passed since you became North Korea's leader. We call on you to grant your citizens religious liberty and the further fundamental human rights and freedoms stipulated in the Universal Declaration of Human Rights of the UN. Granting religious liberty to all of North Korea's citizens would most certainly reflect your willingness to honor the fact that your great-grandparents, the revered Kim Hyong-kik and Kang Ban-sok, were devout Christians themselves.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Vážený pane předsedo,

Podle důvěryhodných zpráv ve švýcarských novinách, jste částečně byl vzděláván ve Švýcarsku. Je pro nás velmi skličující, že ve Vaší zemi jsou občanům odírána nejzákladnější lidská práva a svobody. Trpíme s těmi, kteří jsou drženi v pracovních táborech za nelidských podmínek, protože se nevzdávají své víry. Důvěryhodné zdroje uvádějí 200.000 vězňů svědomí, asi 20 000 až 30 000 jsou křesťané.

Je to rok, co jste se stal severokorejským vůdcem. Vyzýváme vás, abyste poskytnul svým občanům náboženskou svobodu a další základní lidská práva a svobody stanovené ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN. Udělení náboženské svobody pro všechny občany Severní Koreje by svědčilo o Vaší úctě k vašim velkým prarodičům Kim Hyong-kik a Kang Ban-sok, kteří byli oddaní křesťané.

S pozdravem a úctou,

Vánoce v Sýrii: Křesťané a muslimové poskytují teplá jídla chudým

Arcibiskup Mario Zenari, nuncius Vatikánu v Damašku, popisuje činnost farností zapojených do přípravy na Vánoce, navzdory bombám a náboženské nenávisti. V katolické instituci na okraji hlavního města desítky děti radostně vystřihují obrázky do jesliček. Ve farní hale mladé křesťanky a muslimky připravují a rozdělují tisíce teplých jídel bez ohledu na vyznání, národnost nebo frakce.

Sýrie, 21. prosince 2012: „Více než 6500 teplých jídel bylo rozdělených chudým v Centru charity v Damašku. Nedostatek potravin nezastavil farnosti a náboženské instituce v pomoci. Denně doslova chrlí čerstvé pečivo každý den pro tisíce lidí prchajících před bombami. „To je to, co Msgr. Mario Zenari, katolický nuncius v Damašku sdělil AsiaNews a jak popisuje zázrak narození Ježíše pro syrský lid týraný už 20 měsíců občanskou válkou.

„Radost z Vánoc“ - říká prelát – „jak jsou slaveny v této atmosféře konfliktu a strachu, to je výzva k toleranci a proti nenávisti nyní bující v srdcích lidí.“ Nuncius zdůrazňuje, že několik farností v Damašku se nevzdalo slavení posvátného dne pro křesťany: „Dne 16. prosince jsem navštívil malou farnost na okraji hlavního města, která je několik měsíců pod palbou minometů a těžké dělostřelecké střelby. V obývacím pokoji byly desítky dětí a vystřihovali z lepenky figurky na betlém. Děti pomáhají nám dospělým zažít radost z Vánoc prostřednictvím těchto jednoduchých gest. Jejich radost je první ovoce Vánoc v této

části světa zmítaného smutkem, kde křesťanské rodiny žijí každý den s hlubokou vírou, jsou tak blízko kořenům významu tohoto tajemství: solidarita Boha a Ježíše s námi. On sám zažil drama útěku do Egypta, aby se vyhnul vraždění nevinů. Tato epizoda se neliší od toho, co zažívá více než 500 tisíc uprchlíků, kteří v posledních měsících překročili hranice a odešli bez všeho, co měli.“

Podle Msgr. Zenari, duch Vánoc, nekončí ve farnostech, ale šíří se i mezi muslimy prostřednictvím křesťanských organizací, prostřednictvím distribuce potravin a základních dodávek běžencům. „I v Damašku“ - vysvětluje – „stejně jako ve zbytku země, chléb je nyní rarita, luxus, a je pro mnohé jediné denní jídlo. Nicméně, jsem navštívil desítky církevních institucí, které pracují každý den, aby byl čerstvý chléb nebo i něco dalšího, pokud existují zásoby“. Prelát připomíná zejména činnost servisního centra pro chudé hlavního města, z bezpečnostních důvodů utajené, odkud je podáváno každý den 6.500 teplých jídel. „Mladí křesťané a muslimové pracují zdarma. Jídlo je distribuováno každému, kdo o ně požádá, bez ohledu na náboženství, rasu nebo frakce.“

V této atmosféře války, nuncius konstatuje, že láska a sdílení přemáhá silnou nenávist a zášť, které jsou bohužel skutečné zbraně tohoto konfliktu. „Duch Vánoc“ - říká - „je živý v těchto malých gestech.“

Podle zprávy, kterou dnes zveřejnilo OSN, konflikt mezi rebely a režimem Bašara al-Asada se stal mezináboženským bojem mezi sunnity a alavity, bez spojení s politikou, ale postihuje také neutrální křesťany. Strach z masových vražd v následujících měsících vyprovokoval exodus celých komunit a etnických menšin, které prchají přes hranice. Ve zprávě je také nový odhad podpory potřebné pro více než jeden milion uprchlíků, který dosáhl rekordních 1,5 miliardy dolarů.

Vyzváním všech katolíků, aby se modlili za Sýrii, prelát uvádí, že „jakmile válka skončí, představitelé všech vyznání budou mít nelehký úkol zneškodňovat tyto bomby zášti a pomsty vnořené v srdcích lidí, svědčit láskou a usmířením.“

Asianews

Kardinál Maradiaga pranýřuje nečinnost mezinárodního společenství v Sýrii

Zatímco západní společnost žije předvánočním ruchem, na mnoha místech světa se za tichého souhlasu mezinárodní komunity dále válčí. Situaci v Demokratické republice Kongo i Sýrii pro naši rozhlasovou stanici analyzoval **kardinál Oscar Andrés Rodríguez Maradiaga**.

Benedikt XVI. je poslední, kdo hovoří jazykem morálky, řekl honduraský kardinál.

Poslední papežova výzva po středěční generální audienci se vztahovala právě k aktuálnímu dění v Kongu, jehož východní oblasti jsou v rukou ozbrojenců, kteří se označují jménem „M23“ a rozsévají smrt v okolí města Goma. „Vyzývám znovu k dialogu a smíření a prosím mezinárodní společenství, aby přispělo na pomoc tamějšímu obyvatelstvu.“, apeloval Benedikt XVI.

„Kongo je zemí, která již velice trpěla válečnými konflikty, a proto je za každou cenu nutné zabránit dalšímu válčení. Lidé tam již propadají panice – zejména v regionu Goma. Právě jsem se vrátil ze setkání všech biskupů, zodpovědných za africké Charity, kteří opakovaně vyzývali k vyřešení situace a budou v tom pokračovat. Problém je bohužel ekonomický. V oné oblasti jsou důležitá ložiska strategického nerostného bohatství. Proto se do konfliktu zapojily také Rwanda a Uganda. Modleme se, aby tam nezačala další válka,“

vyzývá kardinál Maradiaga a pranýřuje nečinnost mezinárodní komunity v Sýrii:

„Lituji toho, že prolévání krve v Sýrii je stále vážnější, a mezinárodní společenství setrvává v naprostém klidu a jedná tak pomalu. Je to ostuda! Nehci si připustit myšlenku, že jsme tu před další situací obdobnou balkánskému konfliktu z devadesátých let, kdy byl mír vykoupen nesmírným utrpením mnoha lidí. V Sýrii se děje totéž. Je především

naprosto naléhavé zastavit prodej zbraní. To je zásadní důvod, proč země, které vetovaly rezoluci OSN, jsou tak pasivní. Je pěkné vydělávat v době hospodářské krize, ale ostudné je, že ty peníze jsou zakrvácené utrpením jiných národů.“

Svět zapomněl na morální jednání. Posledním hlasem svědomí zůstává Benedikt XVI., míní předseda Mezinárodní charity:

„Je smutné pozorovat, že svět není schopen žít v míru, zvláště nyní, když se připravujeme na vánoce. Svědčí o tom i skutečnost, že mnohé země svátky Kristova narození prostě vymazaly. Je pár dní volna, lidé si přejí pěkné svátky. Pěkné svátky bez Ježíše ale žádné svátky nejsou. Nevidíme-li původ vánoc v Kristově narození, přivádí nás to jen k lhostejnosti. Jsme schopni vánoce slavit jídlem a pitím, jinak by to nebyla pořádná oslava. Kde ale zůstal Kristus, jediný orientační bod ve světě, propadajícím se do materialismu a hledajícím zlato namísto Boha? Posledním hlasem morálky jsou papežovy výzvy. Jsou důležité, protože tloučou na dveře našeho svědomí a nutí nás uvažovat lidsky, a nikoliv materialisticky,“

řekl kard. Oscar Andrés Rodríguez Maradiaga.

S nárůstem intenzity válečného konfliktu v Sýrii sílí také protikřesťanské násilí

Obyvatelé damašského předměstí Džaramana se stále vzpamatovávají z šoku a hrůz spojených s nedávnými explozemi dvou automobilů, při kterých přišlo o život 38 osob a nejméně 83 dalších utrpělo zranění. Je všeobecně známo, že v této čtvrti žije mnoho křesťanů. Pachatelé jsou podle dostupných zpráv „teroristé“, kteří se snaží svrhnout režim a v této souvislosti napadají příslušníky všech loajálních skupin. Další informace o křesťanské menšině v Sýrii naleznete na stránce Syria Country Report.

Z dalších událostí z poslední doby plyne, že se křesťané v Sýrii skutečně stávají vy-

hledávaným cílem útoků. 25. října bylo u silnice nalezeno mrtvé tělo třiačtyřicetiletého kněze Fadi Haddada nesoucí stopy fyzického týrání. Jen několik dní před únosem otec Fadi řekl pastorovi, který mu dodával Bible: „Nemohu jinak, než sloužit Ježíši. Musím pomáhat lidem...“

Fadi Haddad

Uvedený incident nebyl ojedinělý. 14. listopadu dopadly čtyři rakety na křesťanskou vesnici Tel Nasri, přičemž poškodily kostel a několik domů. Podle dostupných zpráv přišel při útoku o život čtrnáctiletý chlapec a mnoho dalších lidí utrpělo zranění. 21. října v Bab Touma (historická křesťanská čtvrť v Damašku) explodoval automobil zaparkovaný nedaleko dvojice kostelů právě ve chvíli, kdy místní

věřící přicházeli na bohoslužby. Nejméně deset osob bylo zabito a šestnáct dalších utrpělo zranění. Přibližně měsíc před zmíněnou explozí dvou automobilů (29. října) podobná exploze v Džakarama připravila o život 11 lidí a dalším 69 způsobila zranění.

Buďme vděční, že se zesnulí Kristovi následovníci již mohou radovat z úžasné Boží přítomnosti a mnozí z nich bezpochyby obdrželi věčné odměny za svou věrnost... až do úplného konce. Kéž jsou pro ostatní inspirací v touze zachovat věrnost evangeliu. Pamatujte v modlitbách na všechny křesťany v této části země, kteří čelí mnoha protivenstvím a neustálým výhrůžkám teroristickými útoky. Modlete se, aby je Bůh naplnil svým pokojem, aby je chránil, a také aby uprostřed nepřátelského prostředí intenzivně prožívali jeho přítomnost.

*Zdroj: Assist News Service,
Open Doors News*

Eritrea - již deset let tvrdého náboženského pronásledování

V roce 2007 byl unesen 85 letý patriarcha Antonios Abune, hlava eritrejské pravoslavné církve. Antonios Abune je doposud na neznámém místě. Protestoval totiž proti zatčení tří kněží. Tato situace je podobná tisícům dalších osudů.

Vězně svědomí zadržené v Eritrei čeká krutý osud. Stovky jich živoří v temných přepravních kontejnerech, které se během dne na slunci rozpálí. V noci ale někdy i mrzne. Na potřebu je jeden kbelík a hmyz trvale obtěžuje a napadá. Zdravotní péče není veškerá žádná, zato bití a pokořování každodenní. Někteří v těchto podmínkách brzy umírají, ti co přežijí uvěznění, jsou traumatizovaní po zbytek svého života.

Dlouhé roky ve vězení

Tři kněží jsou uvězněni od listopadu 2004, jen proto, že patří k obnovnému hnutí v rámci eritrejské pravoslavné církve:

Dr. Fitsum Ghebrenigus, jediný psychiatr v Eritrei

Dr. Tekleab Mengisteab proslulý lékař
Gebre-Medhin Gebre-Giorgis, celonárodní známý biblista, proslul při výzkumu AIDS

Křesťané jsou vězněni v kontejnerech

Patriarcha sesazen a uvězněn

Patriarcha Antonios Abune protestoval proti jejich zatčení. Opakovaně kritizoval vládní vměšování do vnitřních záležitostí církve. V lednu 2006 ho režim sesadil a nahradil ho loajálním zástupcem. V květnu 2007 jmenoval v zemi téměř neznámého biskupa Abune Dioscoruse novým patriarchou.

Přibližně v téže době zmizel z domácího vězení zákonný patriarcha Antonios Abune. On a tři výše jmenovaní kněží Ghebrenigus, Mengisteab a Gebre-Giorgis jsou vězněni a s nimi dalších asi 3000 křesťanů v Eritreji.

Náboženské skupiny jsou nepřátely státu

Eritrejsí rebelové bojovali po desetiletí proti Etiopii, až dosáhli na začátku 90. let nezávislosti Eritree. Už tehdy začaly problémy náboženských komunit se státem. Ale až v květnu 2002 začalo pronásledování náboženských skupin, které pokračuje i v současnosti. Všechna vyznání musela na příkaz režimu žádat státní orgány o registraci. Registrace však byla udělena pouze čtyřem náboženským institucím, které měly již dlouho sídlo v Eritreji: pravoslavným, luterské a katolické církvi a sunnitskému islámu. Všechny ostatní konfese v zemi považuje stát za nezákonné a zahnal je prakticky do podzemí. Následkem toho jsou novější skupiny obtížněji kontrolovatelné a režim se obává ohrožení svého mocenského monopolu. Členové nelegálních náboženských skupin jsou považováni za nepřátele státu a jsou pronásledováni a vězněni. To se týká i obnovných skupin v povolených vyznáních a členů svobodných církví - Adventistů sedmého dne, Svědků Jehovových, Bahai nebo nesunnitských islámských skupin.

K zamyšlení a modlitbě

Filipíny: Invaze na ostrov s sebou přinesla zkázu a ztráty na životech

Křesťané v jižní části Filipín jsou nelítostně pronásledováni povstalci odhodlanými v oblasti prosadit zavedení islámského právního řádu. Obyvatelé ostrova Mindanao byli přinuceni opustit své domovy v souvislosti s muslimskou invazí, při které několik lidí přišlo o život. Místní biskup vyprávěl, jak musel neprodleně uprchnout ze své vesnice, když se dozvěděl o blížící se razii. Vystrašení vesničané se ukryli za skalisky na pobřeží a bezmocně přihlíželi, jak na ostrov připlouvají asi tři stovky povstalců z jiných ostrovů. Po

návratu do vesnice zjistili, že se pětičlenné rodině sborového staršího nepodařilo uprchnout a všichni byli brutálně zavražděni, včetně nedávno narozeného dítěte. Vetřelci obyvatelům zničili domy a další majetek.

Přestože mezi zástupci filipínské vlády a muslimskými vůdci v současné době probíhají jednání o vytvoření částečně autonomní oblasti, povstalci se chovají, jakoby islámské zákony již platily. Letos v říjnu byla podepsána předběžná

mírová dohoda, podle které měl být region Bangsamoro vytvořen až v roce 2016. Nicméně je možné, že dohoda bude uvedena do praxe ještě před koncem letošního roku.

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

20 Kč

Président Isaias Afewerki
Ambassade d'Erythrée
Rue de Vermont 9
1211 Genève 20
Švýcarsko

Křesťané se obávají, že podobný vývoj jen zintenzivní pronásledování a ve velmi blízké době budou z oblasti zcela vyhnáni. K útokům na křesťanské majetky dochází běžně, útočníci v nedávné době vypálili několik kostelů a na další házeli kameny. Přehled posledních zpráv Hlasu mučedníků z Filipín (v angličtině) naleznete na stránce Philippines Country Report.

Modlete se za mocný zásah, kterým se Bůh zastane příslušníků sužované křesťanské komunity, zajistí jim tolik potřebnou ochranu a pomoc.

*Zdroj: Release International,
Manila Standard Today*

Indonésie: Svědectví vězeňkyně propuštěné na svobodu

Bývalá studentka biblické školy Ribur a její křesťanský přítel Roy byli 29. května zadrženi a o tři dny později obviněni z hanobení islámu. Krátce před zatčením oba křesťany fyzicky napadl a zabil dav vesničanů v Aceh (poblíž Sumatry), kde se Ribur začala

jednou týdně scházet s místní křesťanskou rodinou a společně zvěstovat evangelium muslimům. Bezprostředně před zajištěním se nacházeli ve vesnici, když se kolem nevídaných návštěvníků srotili místní lidé a začali je mlátit a švihat bičíkem na dobytek. Následoval výslech vesnickým stařešinou, další vyčítavé otázky a další bití. Ribur se modlila, aby ji Duch svatý naplnil silou, aby mohla neochvějně vydávat svědectví o pravdě. (Pokud chcete lépe porozumět potížím, kterým jsou indonéští křesťané vystaveni, navštivte stránku Indonesia Country Report.)

Následujících 60 dní strávila Ribur na samotce, mohla si však číst Bibli a modlit se. Všiml si jí člověk, u kterého podobný zájem vůbec nečekala; dozorce se jí světil, že je vůbec prvním křesťanem, kterého kdy viděl, jak se modlí a čte si Bibli. Protože místní orgány nedokázaly shromáždit proti Ribur a Royovi žádné důkazy, byli oba křesťané propuštěni na svobodu. „Po propuštění,“ vzpomíná Ribur s vděčností, „jsem cítila, že mi stále pomáhá stejný Bůh, který mi pomáhal i ve

Your Excellency,

We are dismayed to hear that Abune Antonios, the legitimate Patriarch of the Eritrean-Orthodox Church, is being held at an undisclosed location. The priests Fitsum Ghebrenigus, Tekleab Mengisteab and Gebre-Medhin Gebre-Giorgis have already been imprisoned for years. Credible sources state that some 2,000-3,000 Christians are mostly in jail for pertaining to a religious group which has been refused official recognition by your country's Government. The prisoners of conscience are being held in horrendous circumstances, and several have already died.

We call on you to secure the immediate and unconditional release of these prisoners. In your country, too, religious liberty should be respected (article 18 of the Universal Declaration of Human Rights of the UN). We furthermore call for the official recognition of all non-violent religious communities.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Jsmе ohromeni, že Abune Antonios, legitimní patriarcha pravoslavné církve, je držen na neznámém místě. Kněží Fitsum Ghebrenigus, Tekleab Mengisteab a Gebre-Medhin Gebre-Giorgis jsou uvězněni již léta. Důvěryhodné zdroje uvádějí, že 2 000-3 000 křesťanů jsou ve vězení pro příslušnost k náboženské skupině, které bylo odepřeno oficiální uznání. Vězni svědomí jsou drženi v příšerných podmínkách a několik z nich již zemřelo.

Vyzýváme vás, abyste zajistil okamžité a bezpodmínečné propuštění těchto vězňů. Ve vaší zemi, musí být také respektována náboženská svoboda (článek 18 Všeobecné deklarace lidských práv OSN). Vyzýváme k oficiálnímu uznání všech nenásilných náboženských komunit.

vězení.“ Přestože je práce jejího týmu v Aceh pozastavena, pokračuje ve službě místnímu křesťanskému společenství a nepřestává snít o zakládání sborů na Sumatře.

Modlete se za požehnání pro Ribur a Roye a jejich tým a proste, aby navzdory nesnadné situaci zůstali věrní Božímu povolání.

Zdroj: Hlas mučedníků

Roy Kalbulan a Ribur Manulang
(fotografie: Open Doors)

*„Kdo dává, dostává mnohem víc
přijme...“*

sr. František z Assisi

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli

Mgr. Adlt Miroslav. MUDr. Baboráková Švehláková Jarmila, Balnarová Hermína, Bayer Tomáš, Benda Jan, Beneš Alfons, Benák Vladimír, Bernardová Eva, Dr. Beránek Alois, Beyerová Zdislava, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechovi, Bok Zdeněk, Borková Hana, Boráková Zdenka, Boudný Jaroslav, JUDr. Brabencová Helena, Bradnová Božena, Brůna František, Bublan Josef, Burget Radek, Busková Milada, Bušáková Olga, Běhanová Ludmila, Bílek Josef, Cabejšková Marie, Mgr. Cano Miroslav, Chalupská Zdenka, Chutná Františka, Cimpl František, Davidková Lydie, Daňková Eliška, Dobrozemská Marie, Doležalová Ludmila. Dolníčková Hedvika, Drdlová Zlatka, Droppa Ondrej, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Dudková Ludmila, Dvořáková Veronika, Evanžinová Františka, Faicová Josefa, Ing. Fajmon Vladimír, Felner František, Fenclovi Jindřich a Marie, Fialová Anna, Fojtík Josef, Fojtů Zdeněk, Frantová Marie, Frydrychová Věra, Gondorčin Juraj, Gottwald Jaroslav, Grimová Magda, Grym Václav, Haman Josef, Hanušová Pavlína, Hanák Martin, Harsová Marie, Havelka Karel, Herynková Miloslava, Hessová Marta, MUDr. Hlaváčková Marie, Holec Milan, Holečková Běla, Ing. Holub Vítězslav, Holubcová Květa, Holubová Ludmila, Homolová Jana, Hovancová Anna, Hradských Vlasta a Josef, Hrubý Antonín, Hříň Milan, Humpovi, Hunčová Marie, Janousek Martin, Januška Jaroslav, Janů Věra, Jargusová Anďela, Jarkovský Vojtěch, P.Jedička Vladimír, Jelínek Severín, Ježová Marie, Jirout Jiří, MUDr. Jiříčková Barbora, Jiříčková Marie, Jonášek Stanislav, Juchelka Gabriel, Jun Zdeněk, Jílek Petr, Kabelka Aleš, Ing. Kácalová Vladislava, Ing. Kadlec Jiří, Kanak Zdeněk, Kavanová Alena, Kašicová Jaroslava, Klabal Ivan, Klímková Anna, Kmentová Dagmar, Knotková Marie, Kohoutová Marie, Kolařík Jiří, Kolář Jiří, Kolářová Eva, Komárková Ludmila, Konečná Jana, Konečná Marie, Kostrhoun Vítězslav, Kotrncová Jana, Kotásková Anna, Koullová Marie, Koutová Marie, Košátková Olga, Krajník Florián, Krechlerová Marie, Krejčí Miroslav, Králík Martin, Krásná Blažena, Kširová Alice, Lasanovová Jacquelina, Lazebníček Lukáš, Lišková Marie, Louman Miroslav, Ludvíková Marie, Lüftnerová Vlasta, Macíček David, PhDr.Mančalová Jana, Marciánová H., Ing. Martinek Cyril, Dr. Martinková Ludmila, Michalovi František a Olga, Michalčíková Libuše, Ing. Michálková Ludmila, Mikulášková

Jaroslava, Mikulíková Jana, Miškovská Eugenie, Mlejnecký Jiří, Mokřý Jan, Motanová Marie, Muhlová Irena, Mužíková Eliška, Měchura Vlastimil, Nehybová Miroslava, Nemravová Miloslava, Nesvadbová Františka, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Olšan Rudolf, Ondruš Jiří, Ostřanská Marie, Mgr. Pala Josef, Pavelková Anežka, Pavelková Eva, Pavlas Josef, Pavlíčková Jana, Pecen Josef, Pekařová Jana, Pernický Jan, Petřík Augustin Mario, Pikeš Václav, Pincovi Alena a Petr, Pípek Petr, Podestátová Jaroslava, Pokorná Marie, Polcar Vladimír, Polcrová Marie, Polášek Karel, . Mgr. Poláček Bohumil, Polívka Bohumil, Pomkla Petr, Pospíšil Ladislav, Potuňčková Sylva, Prandner Rudolf, Procházková Eva, Procházková Marie, Provod Václav, Pupová Jaroslava, Páralová Marie, Radíková Marie, Regner Otakar, Rybářová Jana, Ing. Rychetník Luděk, MUDr. Rádlová Marie, Sabová Margita, Salvetová Markéta, Sarofinová Ludmila, Sestry z kláštera Radostného Navštívení Panny Marie, Schneider Stanislav, Schneider Václav, rodina Sedmíkova, Severovi, MUDr. Skovajsa Petr, Sladká Marie, Slámová Eva, Smejkalová Ludmila, Smyčková Dana, Sokolová Veronika, Sommerová Jarmila, Stejskal Ivan, Stoklas Vladimír, Stoklásek Josef, Strnad Milan, Svobodová Dana, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Széntiványi Richard, Teplová Helena, Ing. Tichý Borek, Trbolová Alena, Valentová Marie, Valerovi Tomáš a Renata, Valná Krista, Valíček Miroslav, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vaněk František, Vaněk Přemysl, Vaňková Jiřina, Vařeková Anastázie, Veselá Libuše, P. Mgr. Vlček Josef, Vochoc Jan, Vojáčková Oldřiška, Vokatá Ludmila, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Vondrášek Adolf, Vondráčková Miluše, Vávrová Jarmila, Vítová Marie, MUDr. Weinberger Vojtěch, Wiselka Emanuel, Ing. Záleských Jaroslav a Jitka, Zálešák Josef, Zapletal Ladislav, Závalovi, Zázvorková Jana, Zbytovská Evžena, Zechovská Monika, Zelbová Marie, Zeman Dušan, Zlatuškova Miloslava, Zouharová Oldřiška, MUDr. Šamárek Alois, Šebová Stanislava, Ing. Šenkýř Jiří, Šimánková Milena, Šmejkalová Jiřina, Šnajdar Martin, Špičková Helena, Šteflová Františka, Štván Jaromír, Šváček Miloslav, Železná Marta, Ing. Žingor Daniel, Čejková Lenka, Černuška Pavel, Čápek František, ŘKFarnost Chlum u Třeboně, ŘKFarnost Hanušovice, Říčánková Blanka, Řk. Farnost Hodonín, Řk.farnost Starý Jičín, Řk. Farnost Suchdol nad Lužnicí

*Děkujeme také všem,
kteří nechťejí být uváděni nebo jejichž jména
nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.*

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

**Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11**

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

**ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300**

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá
Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk Lukášek Nové Město nad Metují

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.